

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

795. Qualiter, & quid exprimendum in hac publicatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

obligatus fuerit publicare solum in Ecclesia illa Abbatiali. Quod si etiam Ecclesiæ, in qua aliàs faciendâ publicatio, tutum non habet accessum, ob pestem, bella, aliave manifesta pericula, faciendâ est in proxima Parochiali ab istis periculis immuni. Castrop. Ventrigl. *ll. cit.* Ac denique, si beneficium ad nullam diocesim spectat, sufficit fieri publicationem dumtaxat in Ecclesia, in qua situm. Castrop. Azor. *ll. cit.* aut, ut Paris. *loc. cit. num. 10.* in Ecclesia aliqua, si sit, cui immediatè subjacet. Quæ tamen intelligenda, ut rectè *ibidem* Paris. ut Ecclesia illa habeat Curam animarum & populum, sive ut soleat, possitque ibi convenire multitudo ad missarum solennia, ut ratio Constitutionis locum habeat, & Resignatio innotescere possit.

3. Respondeo tertio: Quamvis non videatur satisfieri Constitutioni quod ad hoc punctum, si in porta, vel in porticu Ecclesiæ, dum in ea celebrantur missarum solennia, fieret hæc publicatio; eò quod Constitutio dicat: in beneficii Ecclesiæ, & Cathedrali, dictio autem in importet & exigat intrinsecitatem, ut Bartol. Bald. & alii in *l. Gallus, §. ille casus ff. de posthum.* & Felin. in *c. tertio loco de præsump. Card. Paris. cons. 166. à num. 22. vol. 4.* ubi: quod factum in porticu, seu ostio extra clausuram, vel scalis, non dicitur factum in domo: & alii apud Paris. *cit. q. 6. n. 19.* ubi etiam in hanc sententiam negativam inclinat, subjungit tamen *nu. 21.* Rotam in *Hippogeriensi, 16. Maii, 1588.* resolvisse contrarium. Rationem quoque addit; quod per talem publicationem resignatio adhuc satis innotescat, & sic satis obvietur fraudibus, adeoque satisfiat Constitutioni. *ac nu. 23.* concludit dicendo, tutius fore, publicationem facere intus Ecclesiam in aliquo loco apto, & sic se vidisse servari in praxi, ut fiat in corpore ipsius Ecclesiæ. Sic faciendam ex Cathedra Ecclesiæ, vel loco aliquo publico, ex quo omnes audire possint, ait Castrop. *loc. cit.*

Questio 793. Coram quibus faciendâ publicatio?

Respondeo: Coram frequente populo ad missarum solennia, aliave divina, & prædicationem conveniente. Paris. *loc. cit. n. 13.* Hinc facta publicatio in Choro coram Capitulo seu Canonicis, & presbyteris dumtaxat est nulla. Paris. *nu. 18.* Ventrigl. *to. 2. annot. 4. §. 2. nu. 67.* Garc. *p. 11. c. 3. nu. 294.* prout resolutum in *Tarentina Canonizat. 12. Maii 1589.* Ratio est; quia videtur velle Papa, ut facta resignatio innotescat non solum Ecclesiasticis, sed etiam secularibus. Ventrigl. *loc. cit.*

Questio 794. Qualiter in hac publicatione opus sit literis Apostolicis, super resignatione, & provisione Resignatarii confectis, & earum exhibitione?

1. Respondeo primò: Quantumvis aliàs circa Constitutionem Pii V. utpote in qua hoc non exprimebatur, resolverit Rota in *una Calagurrit. 10. Octob. 1580.* fieri posse hanc publicationem sine dictis literis. Paris. *cit. q. 6. n. 33.* hodie tamen, ob expressa verba Constitut. Gregorianæ id fieri non posse, est manifestum. Paris. *ibid.* Garc. *p. 11. c. 3. n. 290.* juxta dicta à nobis supra.

2. Respondeo secundò: Opus est etiam dictarum literarum Originalium, aut earum transumpti authenticici (quale dicitur, quoties de verbo ad ver-

bum est facta exemplificatio legitime. Paris. *cit. q. 6. n. 36.* & idem est, quod copia. Paris. *n. 37.* juxta *gl. in l. 2. ff. de fide instrum.* Mascard. *de prob. conclus. 711. in principio,* & tunc probat sicut originale. Paris. *n. 38.* juxta eundem Mascard. *loc. cit. n. 17. & c.* exhibitione publicâ in ipsâ publicatione. Paris. *loc. cit. n. 32.* Ventrigl. *loc. cit. n. 60.* Castrop. *loc. cit. n. 12.* Et sic necessarium est, publicantem publicationem facere cum dictis literis, earumve transumpto authenticico in manibus, Castrop. *loc. cit.* Paris. *cit. q. 6. nu. 43.* Neque sufficit, ut in publicatione narretur resignatio cum expeditione literarum, & data illarum, opus tamen non est, earundem literarum, seu Bullarum, seu transumpti lectione. Castrop. *loc. cit.* Paris. *na. 42.* sic resolutum dicens in *Cumens. Præpositura. 23. Maii. 1584.* cum satis authenticicum sit, authenticam scripturam exhiberi, absque eo quod legatur. Paris. *cit. q. 6. n. 42.* citans Rebuff. in *pr. ad reg. de public. gl. 10.* Vitalin. in *Clem. causam. n. 22. de Elect.* sic Ventrigl. *loc. cit. n. 66.* ait, opus non esse, literas provisionis sive Papæ, sive Ordinarii legere de verbo ad verbum, & per extensum, sed sufficere publicare summam dictarum literarum, & illarum transumptum authenticicum exhibere: imò ait Castrop. nec opus esse legere datam dictarum literarum.

3. Nequaquam autem sufficit, publicationem fieri cum Scriptura authentica, in qua sit mentio de literarum expeditione; cum Constitutio requirat præcisè literas, vel earum transumptum. Paris. *num. 44.* nisi tamen Scriptura illa authentica emanasset à Papa. Paris. *cit. nu. 44. & 45.* juxta decisi Rotæ in *Monopolit. 26. Nov. 1587.* in qua dictum, publicationem fuisse validam, quam fecerat quis sine literis Apostolicis, cum Brevi tamen Apostolico, quod obtinuerat, & quo restituebatur adversus non publicationem. Porrò Notario asserenti, se fecisse publicationem cum literis resignationis in manibus, est credendum, etiam si probetur per præsumptiones, literas non potuisse tunc temporis esse in illo loco. Paris. *nu. 46.* juxta decisi Rotæ in *Burgensi Canonizat. 31. Jan. 1586.* Secus tamen erit, ubi contrarium concludenter probaretur; eò quod tunc Notarius reddatur suspectus, & satis hoc casu constet de non publicatione. Paris. *n. 47.* juxta decisi Rotæ in *Oxomens. Sibolastria. 9. Feb. 1590.*

Questio 795. Qualiter, & quid exprimentum in hac publicatione?

Respondeo primò: Clarè ac intelligibili voce exprimentum est resignatio, & facta gratia, & qualitas beneficii, nomina & cognomina Resignantis & Resignatarii, ita ut hæc omnia possint ad notitiam omnium ibi præsentium pervenire, v. g. dicat Notarius: Notum omnibus facio, quemadmodum Titius resignavit beneficium suum simplex constitutum in tali Ecclesia, vel curatum talis Ecclesia in manibus Papæ, & de eo facta est gratia Cajò, ut apparet ex literis, seu earum transumpto, quas, vel quod habeo in manibus. Castrop. *loc. cit.* Paris. *loc. cit. n. 49.* qui etiam *n. 50.* ait, optimum fore, hæc omnia exprimi in instrumento publicationis. Quod si error factus est in nomine, vel cognomine Resignantis, dum ex aliis circumstantiis constat satis de persona, adhuc validam fore publicationem, ait Paris. *n. 53.* juxta quod resolutum à Rota in *Hippogeriensi. 1. Feb. 1588.* eò quod error in pronomine non vitiat, dum constat

stat de certitudine personæ ut AA. in l. ult. c. de hered. instit. Paris. nu. 55. uti nec error in officio & dignitate; cum ex circumstantiis constat de identitate personæ, nec error debet. Paris. n. 54. ex Sarn. ad reg. de Annali. q. 31.

Quæstio 796. An, & qualiter insuper necesse, affigi exemplar omnium eorum, quæ in publicatione dicta, ad varias Ecclesiæ?

Respondeo primò: Necessè est, tale exemplar affigi valvis, seu portæ majoris Ecclesiæ, & hoc, ut innotescat facta resignatio, & provisio non solum iis, qui interfuerunt publicationi, sed & aliis ad Ecclesiam venturis. Garc. p. 11. c. 3. nu. 295. Paris. cit. q. 6. nu. 56. juxta quod expressè dicitur in Constit. Gregor.

2. Respondeo secundò: De stylo exemplar illud ibidem relinquatur per diem, vel etiam aliquot dies; necesse tamen non est, relinquere ibi per plures dies, sed sufficit affigere, & ibi relinquere. Paris. cit. n. 56. Habetque praxis, ut fiat in uno folio copia literarum collationata; nec requiritur, ut hoc exemplar sit authenticum; cum id in dicta Constitutione non exprimitur. Paris. *ibid.* Super quo exemplari valvis Ecclesiæ affixum testatur Paris. se vidisse, quandoque appositam parvam chartam, in qua materno sermone exprimebatur nomen Resignantis, Resignatarii, & beneficii resignati, quod sibi admodum placuisse ait.

Quæstio 797. An, & qualiter super his omnibus consiciendum à Notario instrumentum?

Respondeo primò: Necessè esse consiciendum super his omnibus à Notario ad hoc rogato instrumentum. Paris. cit. q. 6. n. 60. & 61.

2. Respondeo secundò: Ut satisfactum dictæ Constit. Gregorianæ censeatur, debere in hoc publicationis instrumento testari Notarium de facta affixione; nec sufficere, Notarium in eo dicere, legi & publicavi, absque eo, quod mentionem faciat de affixione, tanquam verius tuetur Paris. nu. 58. sic tenent à Rota dicens, in *Jacensi Vicaria*. 15. Jun. 1590. ed quod pro forma tradatur, ut constet de hac affixione, nec colligi ea possit ex illius verbis: *legi & publicavi*. subdit tamen Paris. n. 59. Satisfactum videri Constit. Gregor. quo ad hoc, si Notarius dixisset: *Legi & publicavi juxta formam Constitutionis Gregorii XIII.* ed quod tunc præsumatur pro affixione. Debet insuper hoc instrumentum continere qualitates ceteras omnes in dicta Constitutione requisitas. Paris. cit. n. 61. juxta mox subjicienda.

3. Respondeo tertio: Debet instrumentum hoc conscribi cum interventu duorum testium; quando enim instrumentum, quod producitur ad probandam publicationem, non est in forma probante, v. g. quia caret testibus, non probat, & ex eo non constat de publicatione. Paris. n. 60. juncto n. 66. Proinde non sufficit, ut in eo dicatur, factam fuisse publicationem in præsentia multorum testium in testium fide dignorum; sed requiritur, ut nomina testium in instrumento exprimentur. Paris. n. 67. qui etiam n. 68. addit, hoc procedere, etiam si duo Notarii fuerint rogati; cum ex hoc non suppleatur numerus testium.

4. Respondeo quarto: dictum instrumentum Notarius à tergo literarum Apostolicarum exten-

P. Leuren, Fori Benef. Tom. III,

dere consuevit hac ferè forma, ut Paris. n. 62. *fidem facio, retrospectas literas Apostolicas expeditas in favorem N. juxta earum seriem, & tenorem, cum nominibus & cognominibus Resignantis & Resignatarii, ac denominatione, & qualitate beneficii clara & intelligibili voce sub data 28. Nov. 1699. in ipsa Ecclesia, ac in Cathedrali, dum frequens populus ad missarum solennia convenerat, publicasse, easque manibus tenuisse, ostendisse, & legisse, earumque exemplar collationatum affixum ibi fuisse relictum, & stetit per aliquod tempus, aliisque & similia facta fuisse juxta formam traditam per Gregorium 13. in Constit. sua de publicandis. In quorum omnium & singulorum præmissorum fidem, Ego &c. præsentibus. N. N. Quamvis Paris. n. 63. dicat, Rotam sustinuisse, quandoque instrumenta, in quibus non ita exactè referebantur dictæ qualitates, sed solum dicebatur: *juxta Constit. Gregor. ed quod semper relatio intelligatur facta cum omnibus suis qualitatibus; & circa publicationem Notario sit credendum, ut Achill. decis. 10. de citatione.**

Quæstio 798. An, si literæ resignationis sint nulliter expedita ob subreptionem vel obreptionem, & Resignatarius obtineat gratiam perinde valere, & postea publicet predictas literas juxta formam alias præscriptam, absque eo, quod publicentur dicta literæ revalidatoria, publicatio sit nulla, & consequenter etiam Resignatio?

Respondeo: Tametsi videri posset, esse invalidam; ed quod Constitutio statuens publicationem faciendam cum literis, intelligenda sit de literis validis; cum invalidæ in nulla sint confirmatione, nec ullum effectum producere possint. Item, quod per publicationem cum literis invalidis non occurratur fraudibus, ad quas avertendas instituta publicatio, dum occurrente morte Resignatarii, Resignans posset ostendere nullitatem resignationis, & docere de interesse Resignatarii, & sic decipi Ordinarius, dum literæ istæ revalidatoriæ non sunt publicatæ. Nihilominus non obstantibus hisce & similibus valere publicationem, tenet Paris. l. 11. q. 7. n. 88. sic resolutum dicens à Rota in *Mediolanens. Prepositura*. 30. Octob. 1589. ed quod publicatio talis fuit facta cum literis eo tempore, quo erant convalidatæ per gratiam perinde valere, quæ, ut Rebuff. in *pr. rit. de perinde valere*, habet oculos retro, & revalidat omnia ab initio cum omnibus inde secutis, Quinimò tenet Paris. n. 89. si quis post publicationem jam factam obtinuerit gratiam perinde valere, sufficere adhuc illam publicationem, & non esse opus aliâ, quemadmodum, si Papa concessisset alicui privilegium testandi, hæc gratia facit, ut testamentum sustineatur jam factum, licet nulliter, ita ut valeat ipso jure absque nova declaratione, ut Jason. in l. quod minus. ff. de summi. nu. 129. Castrensis. in l. si quis filio. §. irritum. num. 4. de injuri. rupto irrito facto testam. &c. Ad opposita etiam breviter respondet Paris. n. 91. literas stante tali gratiâ perinde valere, esse validas, & vi illius gratiæ validari ab initio.

Quæstio 799. An publicatio hæc faciendâ à Resignatario fieri possit per Procuratorem ab eo constitutum?

Respondeo affirmativè, Paris. cit. q. 6. n. 122. & 123. qui enim per alium facit, per seipsum facit.

Kk 2

care